

καλλωπισμός και ή πρόοδος της πόλεώς των. Τὰ πιστεύετε σεῖς αὐτά!

***

‘Η εἰς τοῦτο χυρίας ὥθησις ἐδόθη ἀπὸ τῆς προοδευτικῆς δημαρχίας Θεοτόκη, ἡτις ἀφῆκεν ἐν τῷ τόπῳ ζωηρὰ ἔχνη και βαθεῖας ἀναμνήσεις. Τότε ἐκρημνίσθησαν τὰ φράσσοντα τὴν θέαν τῆς θαλάσσης ἀπαίσια ὑψηλὰ τείχη και κατεσκευασθή εύρωπατκώτατον ἐπὶ μεγίστης ἐκτάσεως ἀκολουθοῦν τὴν ἀκτὴν κιγκλίδωμα και ἐπεξετάθη ὁ λαμπρὸς πρὸς τὴν Γαρίτσαν περίπατος και ἐπλακοστρώθη ἡ ἀγορὰ και οἱ κυριώτεροι δρόμοι (δρόμοι οικτ' εὐφημισμὸν διότι εἶναι ὅλοι σοκάκια). ‘Η αὐτὴ δὲ φιλότιμος ἐργασία ἐξακολουθεῖ και ἡδη προτείνεται δὲ ὑπὸ τε τῶν δημαρχῶν και τῶν ἐκάστοτε συμβούλων πάντων φρελές ἔργον και ἐκτελεῖται ταχέως. Μάθε δέ, ὡς βουτημένε εἰς τὰ δάνεια και ἀρχιγρεωκόπε Δῆμες Ἀθηναίων, ὅτι ὁ συνάδελφός σου αὐτὸς δὲν ἔχει κανὲν χρέος!

***

‘Αλλ’ ὀξεῖται και ίδιαιτέρως νὰ κάμετε ἐπίτηδες τὸ ταξιδία αὐτὸ διὰ νὰ ὑπάγητε μόνον και μόνον νὰ ίδητε ἕνα βαρύτονον εἰς τὸ θέατρον τῆς Κερκύρας, δοτὶς εἶναι ἀπαραίλλακτος και τὴν μορφὴν και τὰς διαστάσεις και τὸ ἡθος ὁ προσφιλῆς ὄλων σες Κριεζώτης ἐκ Χαλκίδος, ὁ τῶν Ναυτικῶν. ‘Η ὀξειρημημόγεντος αὐτὴ δριοιάτης ἀνεκαλύφθη ὑπὸ φίλου δικαστικοῦ, τοῦ ὅποιου τὸ μὲν ὄνομα ὄμοιο καταληκτεῖ μὲ τὸ τοῦ Κριεζώτη, τὸ δὲ πνεῦμα και τὸ παρατηρητικὸν τὸν πρώριζον διὰ σκτυρικὸν και μάλιστα συνεργάτην μας.

***

‘Εκτὸς τούτου θὰ ἔχετε νὰ θαυμάσητε και μίαν καλλιστέρκον και καλλιφωνον contralto και ἕνα λαμπρὸν μπάσον. ‘Ο τενόρος τῶν εἶναι ἐπίσης ἀρκετὰ καλὸς και ρωστος. ‘Ω! ὁ πανσλαυτισμός!

***

‘Ιδοὺ δὲ και ἐν κατόρθωμα τοῦ περὶ οὐ ὁ λόγος βαρυτόνου Κριεζώτη. ‘Ἐν τῇ σκηνῇ τῆς μονομαχίας τοῦ Φάουντετ, σομφώνως πρὸς τὸ libretto, ἀλλὰ κωμικώτατα, δι’ ὅλου τοῦ βάρους τοῦ ὑπερφυοῦς σώματός του, μὲ κίνδυνον νὰ πάθῃ κανὲν καταγμα. Τὸ κοινὸν γελᾷ και χειροκροτεῖ. Αὐτὸς ἐκλαυθάνει τὸ πρᾶγμα αὐ σérieux και ἐγείρεται ὅπως ἐπαναλαΐη... τὸ πέσιμον. ‘Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ μπάσσος ἐπανέρχεται και εὑρίσκων αὐτὸν ὅρθιον ἀντὶ κατακείμενον φεύγει ἐκ νέου ἀπρακτος. ‘Ο Κριεζώτης μένει κεχυρὼς ἐν τῷ μέσῳ τῆς σκηνῆς. Θόρυβος, bis, φωνάι, χειροκροτήματα. ‘Ἐπὶ τέλους ἀποκαθίσταται ἡ τάξις και τελειώνει ἡ πρᾶξις, τὸ μέττο ὅπως λέγεται ἔχει. Καλοῦνται οἱ ἡθοποιοι ἐπὶ τῆς σκηνῆς διὰ χειροκροτημάτων. ‘Ο Κριεζώτης τὰ παίρνει διὰ ἐπάνω του και ἐξέρχεται μόνος ἀπαῖς και διὰ τρίς μειδιῶν και εὐχαριστῶν και δεχόμενος συγχαρητήρια!

***

‘Ἐν τῇ ἔξοδῳ μεταξὺ τριῶν κερκυραίων: — ‘Μωρὲ τὶ ἔχει νὰ γράψῃ τοῦτος ’ετο “Αστερ γιὰ τὸ τεάτρο μας ἔνας θεὸς τὸ ξέρει!». ‘Αλλὰ δὲν ἔχω νὰ γράψω τίποτε, ἀγα-

πητοί μου κερκυραῖοι, ἀφοῦ ημεῖς οἱ τῆς πρωτευούσης δὲν ἔχομεν καν ποῦ νὰ περάσωμεν τὴν βραδειάν μας!

***

Και μερικαὶ ἀθηναῖκαι γνωριμίαι μας :

Πρώτη συγάντησις : δὲ περίφημος ἐκεῖνος και ιστορικὸς Τσουτσουνάτος, διὸ ἔχομεν διὰ πεθαμένον, ὀλοζώντανος, ἐκτιθέμενος εἰς τὰς ἐκλογὰς και τὴν φορὰν αὐτὴν και πεθανὼς ἵπας ίδιος μας πάλιν, ἐν τῇ Βουλῇ, ἀντιπρόσωπος τῆς μεγάλης περιφερείας και τῆς μεγαλειτέρας βράκας του.

***

Δευτέρα ἐπίσης και ὁ Σταμούλης μας, κάμενων τὴν ἐκλογικήν του περιοδείαν, μόνος, πεζὸς καθ’ ὅλον τὸν νομὸν ἐν συντροφίᾳ τῶν τριῶν κυνῶν του και μὲν ἐν τοῖς χωρικούς ὁδηγὸν και τὸ τουφέκι του τὸ κυνηγετικὸν ἐπ’ ὄμοιον. ‘Ιδοὺ δὲ και ἐν μικρὸν ἀθάνατον ὑπόδειγμα τοῦ τρόπου καθ’ ὃν ψηφοθητεῖ: ‘Εσχάτως μεταβάνει εἰς ἐν τῶν χωρίων ὀλοτελῶς ἀγνοούσης αὐτὸν ἐπαρχίας, συνάζει τοὺς χωρικοὺς ἐν τῇ πλατείᾳ και λέγει πρὸς αὐτοὺς: — ‘Ἐγὼ εἰμαι ὁ Σέρβος, ὁ ποιψήφιος βουλευτὴς και αὐτὸς ἐκ Λευκάδος). Θὰ μὲν ψηφίσετε; — ‘Ἀκοῦσι! ἐσένα δὲν θὰ ψηφίσωμε, ποῦ ἔκαμες ὑπουργός, κλπ. κλπ., τῷ ἀπαντώσιν οἱ χωρικοί. — Καλά. Μὰ μεταξὺ τῶν υποψηφίων εἶναι κ’ ἔνας Σταμούλης. Θὰ τὸν ψηφίσετε κι’ αὐτόν; — Μπα! αὐτὸ τὸ μπαίγνιο θὰ ψηφίσωμ’ ἔμεις! — Εὐχαριστῶ. ‘Ἐγὼ εἰμαι ὁ Σταμούλης!

Και φεύγει και οἱ χωρικοί ἀκόμη μένουν μὲ ἀγορικτὸν στόμα.

***

Και τρίτον και τελευταῖον ἐπίσης — και ποῖος νομίζετε; ἂν εἶναι δυνατόν νὰ μαντεύσετε! — και μία παλαιά, παλαιά μας και ἀπὸ τὰς καλλιτέρας γνωριμίας, ἀπὸ τοῦ ‘Ασμοδαίου ἀκόμη, ιστορικὸς φίλος μας, εἰς ὃν τόσα ὄφελοι μεν, δ. Ποταγός, μάλιστα, δ. Ποταγός ἐκεῖνος, αὐτούσιος και αὐτοσώματος, μετὰ τόσας περιηγήσεις και τόσας περιπετείας και τόσον πλάνητα βίου καταλήξας ἔδω εἰς ἐν χωρίον, ὅπου κάμενε τὸν ίατρὸν και μοιράζει και ἀντίτυπα Ἑλληνικὰ και μεταφρασμένα εἰς τὴν γαλλικὴν τῆς θυμασίας του ἐκείνης και ἀλησμονήτου Περιλήψεως περιηγήσεων εἰς τοὺς ὑπ’ αὐτοῦ θεραπευομένους!

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

‘Ἐν τῷ παρελθόντι εὐλλοι, σελίδῃ τρίτη, στήλῃ πρώτῃ, στίχῳ 16ῳ, ἐν τῇ βιογραφίᾳ τοῦ κ. ‘Ηλία Ποταμιάνου, κατὰ λάθος ἀνεγράφει διὰ διακριτικῆς Διεληγιώργης ἀνίσθηκεν αὐτῷ πολλὰς ἀποστολές: κατὰ τὴν ἀποχήν τῶν στηλετικῶν. Τὰς δυσκόλους ταύτας ἀποστολές ἀνέθηκε τῷ κ. Ποταμιάνῳ κατὰ τὴν ἀποχήν τοῦ βοστλγαρικοῦ Κηφάλαιος. ‘Η παρενόησις και τὸ λάθος ήσαν προφανῆ, ἀλλ’ ἀναγκαῖα πάντως ἡ διόρθωσί των.

